

Ingar Eide
Att: ingar0903@hotmail.no

SAKSBEHANDLER: RAYMOND SØRENSEN

ARKIVKODE: 2014/216 - 432.2 DATO: 23.06.2014

FRYDALEN LANDSKAPSVERNOMRÅDE - KLAGE PÅ VEDTAK - 2014 - BYGGING AV STRØMHUS I FRYLIA GNR. 331/76 - INGAR EIDE

Viser til klage på tidligere vedtak om bygging av strømhuis i Frydalen landskapsvernområde. Klagen er behandlet i Rondane-Dovre nasjonalparkstyre 06.06.2014 og det ble gjort følgende

Vedtak

Rondane-Dovre nasjonalparkstyre fastholder vedtak fra møte den 3. april 2014 (dokumentdato 11. april 2014) gjeldende avslag på søknad om bygging av «strømhuis» på eiendommen 331/76 i Nord Fron kommune.

Under henvisning til forvaltningslovens § 33 fjerde ledd, oversendes saken med dokumenter til Miljødirektoratet / Klima- og miljødepartementet for klagebehandling.

Saken blir med dette oversendt til Klima- og Miljødepartementet for behandling. I den sammenheng kan det nevnes at saksbehandlingstiden hos departementet ofte er mellom 6 – 12 mnd.

Viser ellers til vedlagte utskrift av møtebok, sak 45/2014.

Med hilsen

Raymond Sørensen
Nasjonalparkforvalter

Brevet er godkjent elektronisk og har derfor ingen underskrift.

Kopi går i e-post til:

- Miljødirektoratet
- SNO v/Finn Bjormyr
- Villreinnemnda for Rondane og Sølnekletten v/ Morten Liebe
- Rådgivende utvalg for nasjonalparker og landskapsvernområder i Rondaneregionen v/ Jan Olav Solstad
- Fylkesmannen i Oppland
- Nord-Fron kommune
- Vulufjell fjellstyre

Arkivsaksnr: 2014/216-6

Saksbehandler: Raymond Sørensen

Dato: 05.05.2014

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Rondane-Dovre nasjonalparkstyre	45/2014	06.06.2014

Frydalen landskapsvernområde - Klage på vedtak - 2014 - Bygging av strømhus i Frylia gnr. 331/76 - Ingar Eide

Nasjonalparkforvalters innstilling

Rondane-Dovre nasjonalparkstyre fastholder vedtak fra møte den 3. april 2014 (dokumentdato 11. april 2014) gjeldende avslag på søknad om bygging av «strømhus» på eiendommen 331/76 i Nord Fron kommune.

Under henvisning til forvaltningslovens § 33 fjerde ledd, oversendes saken med dokumenter til Miljødirektoratet / Klima- og miljødepartementet for klagebehandling.

Saksprotokoll i Rondane-Dovre nasjonalparkstyre - 06.06.2014

Som nasjonalparkforvalter sin innstilling.

Vedtak

Rondane-Dovre nasjonalparkstyre fastholder vedtak fra møte den 3. april 2014 (dokumentdato 11. april 2014) gjeldende avslag på søknad om bygging av «strømhus» på eiendommen 331/76 i Nord Fron kommune.

Under henvisning til forvaltningslovens § 33 fjerde ledd, oversendes saken med dokumenter til Miljødirektoratet / Klima- og miljødepartementet for klagebehandling.

Dokumenter i saken

- Klage på vedtak fra Ingar Eide, datert 29.april 2014.
- Vedtak gjort av Rondane-Dovre nasjonalparkstyre i møte 3. april 2014.
- E-post fra Ingar Eide, datert 13. februar 2014.
- Søknad med kartvedlegg fra Ingar Eide, datert 2. januar 2014.

Saksopplysninger

Om klagen

Fristen for å klage på et enkeltvedtak er 3 uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part. Vedtaket ble oversendt Ingar Eide 11. april 2014 og klagen ble mottatt på e-post 29. april 2014. Klagen har derfor kommet innen tidsfristen og nasjonalparkforvalter legger derfor til grunn at klager har klagerett, jf. forvaltningslovens §§ 28-29. Vedtaket om avslag på bygging av strømhus/teknisk bygg påklages. Klagen er her i sin helhet gjengitt:

Jeg klager på avslaget fra Rondane-Dovre nasjonalparkstyre datert 11.04.2014 på bygging av et teknisk bygg inne på min eiendom 331/76 i Frydalen landskaps verneområde i Nord Fron kommune.

Begrunnelsen jeg legger til grunn og som jeg synes er urimelig er at dette kun er et teknisk bygg brukt til strømanlegg for min hytte. Jeg kan ikke se at dette berører vesentlig verneforskriftens § 3 punkt 1.1 som omhandler inngrep som kan endre eller virke inn på landskapets art eller karakter. Jeg kan heller ikke se at dette bygget her på noen måte vil ta fra villreinstammen i Rondane noe av leveområdet da jeg ikke har sett villrein i området hvor hyttene ligger. Jeg er godt kjent i området da vi har hatt hytte her i området fra tidlig på 1970 tallet og kan ikke huske å ha sett rein eller spor etter rein her på noen av årstidene.

Etter naturmangfoldlovens § 48 så ser jeg heller ikke at det ikke er grunn til å gi dispensasjon da det ikke vil påvirke verneverdien i området eller sikkerhetshensyn eller vesentlige samfunnsinteresser er forringet etter et eventuelt lite bygg i hyttetunet. Ut i fra en presedensvirkning på bygging av slike bygg utover det maksimale bruksarealet på eiendommer i Frydalen landskapsområde vil ikke ha samme belastningen på føre var prinsippet (nml § 9) og økosystemet (§ 10) som da det ble gitt tillatelse til opprettelse av sykkelsti i samme området rundt Furusjøen.

Jeg er ikke enig i at det ikke skal legges til rette for friluftsjakter ol. men det må være likhet for loven etter mitt syn. På samme fjellområdet så er det lagt til rette for mye hyttebygging noe som jeg tror vil være mer belastende på økosystemet § 10, og være til større ulempe for villreinstammen enn et lite teknisk bygg på min hytteeiendom.

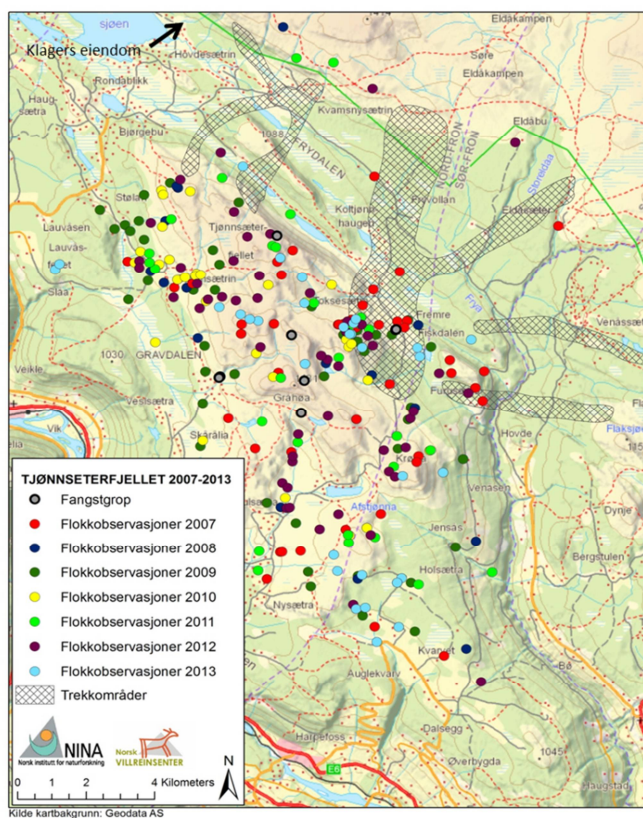
Jeg har sett på arealet som jeg trenger for dette anlegget og etter en vurdering og planlegging så klarer jeg å krympe bygget til 1,5 x 1,5 meter. I de øvrige husene så har jeg ikke plass da anlegget er for stort til å plasseres der i tillegg til det øvrige i disse husene. Problemet er aggregatet som må stå i samme rom som batteribanken (18 store batterier) og som er både plasskrevende og som krever ekstra støyisolering for å skjerme omgivelsene for støy fra aggregatet som starter med autostart ved behov.

Ut i fra det så søker jeg om dispensasjon fra naturmangfoldloven § 48 om bygging av teknisk bygg på min eiendom 331/76 i Frydalen landskapsvernområdet.

Vurdering

Ingar Eide påklager avslaget på bygging av strømhus / teknisk bygg. I klagen er det flere hovedmoment som vil bli belyst i denne vurderingen. Det vises også til saksframlegget i vedtak fra møte i nasjonalparkstyret 3. april 2014.

Et av momentene i klagen er at det omsøkte bygget ikke vil føre til mindre leveområde for villreinen i Rondane, da klager har hatt hytte i området siden tidlig på 70-tallet og aldri har sett rein eller spor etter rein i området. Dette bestrides ikke, og er heller ikke argumentert med i behandlingen av den opprinnelige søknaden. Det som er dokumentert av villreinens arealbruk i området er kommet frem gjennom et observasjonsprogram igangsatt i 2007 (pågår fortsatt) og et kartleggingsprosjekt i forkant av regional plan i 2008. I observasjonsprogrammet har man gjort en rekke registreringer av villrein i området Tjønnseterfjellet/Gråhø (hovedsaklig bukk). I kartleggingsprosjektet i 2008 ble trekkområdene som denne reinen har brukt og bruker for å komme seg ut til dette «øyfjellet» beskrevet på kart. Både trekkområdene og villreinregistreringene er inntegnet i kart 1 som er hentet fra observasjonsprogrammets årsrapport for 2013. Kartet viser at ett av trekkområdene går like vest for klagers hytte.

Kart 1: Villreinens trekkveier over til Tjønnseterfjellet, samt villreinregistreringer i perioden 2007-2013

Klager mener også at det etter naturmangfoldlovens § 48 ikke er grunn til ikke å gi dispensasjon, da det ikke vil påvirke verneverdiene i området, sikkerhetshensyn eller vesentlige samfunnsinteresser. I vedtaket gjort av Rondane-Dovre nasjonalparkstyre i møte 3. april 2014, er villrein ikke brukt som argument mot byggingen. Et nytt bygg for et nytt strømanlegg vil uansett kunne føre til en standardheving som igjen kan føre til økt bruk av området og dermed mer ferdsel inn i villreinens leveområde. Nasjonalparkforvalters syn

er at dette ikke bør vektlegges da det i denne saken ikke kan påvirke villrein som verneverdi «nevneverdig» jmf naturmangfoldlovens § 48. Naturmangfoldlovens § 48 er forøvrig en kan-bestemmelse, som innebærer at det skal foretas en konkret vurdering av om det skal gis en dispensasjon dersom vilkårene er oppfylt.

Klager skriver i klagen at en *presedensvirkning* av å overstige det maksimalt tillatte bruksarealet på eiendommer i Frydalen landskapsområde ikke vil ha samme belastning på økosystemet (nml § 10) som da det ble gitt tillatelse til opprettelse av sykkelsti i området rundt Furusjøen.

I vurderingen fra daværende forvaltningsmyndighet (Fylkesmannen i Oppland) ble tiltaket med tilrettelegging av gang og sykkelsti rundt Furusjøen sett på som et viktig kanaliseringstiltak i utkanten og utenfor verneområdet. I Fylkesmannens vurdering av tiltaket (08.03.2011) står det følgende:

Intensjonen i vernebestemmelsene og forvaltningsplanen er at allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom et enkelt og naturvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Det er her snakk om å utbedre et eksisterende sti- og løypenett og en sti som også kan benyttes som en sykkelsti. Samtidig må ferdselen kanaliseres slik at den kommer i minst mulig konflikt med verneverdiene i området. Her skiller villreinstammen seg ut som spesielt sårbar, og sti- og løypenettet i Rondaneområdet er nøye vurdert ut fra frilufts- og villreininteresser. En overordnet strategi for å ivareta disse intensjonene er at ferdsel kanaliseres til stier og løyper, og at eventuelle nye kanaliseringstiltak skjer i utkanten av verneområdene. Sykkelsporten i Norge har de siste årene vokst. Samtidig ligger det politiske føringer om å tillate økt bruk av verneområdene som en ressurs for lokalsamfunnet, uten at dette skal gå på bekostning av verneformålet. I tillegg vil målet for tilretteleggingstiltak i de våte partiene være å bli kvitt de slitasjeskadene som den store ferdselen fører til. En enkel tilrettelegging av friluftslivet rundt Furusjøen er i tråd med disse føringene.

Klager skriver også i klagen at det i samme fjellområdet er lagt til rette for mye hyttebygging, noe han mener vil være mer belastende på økosystemet, og dermed til større ulempe for villreinstammen enn et lite teknisk bygg på hans hytteeiendom. Områdene med mer hytter ligger hovedsakelig på vest- og sørsiden av Furusjøen, dvs utenfor verneområdet. Hvis det er mye ferdsel ut fra disse områdene sørover mot Tjønnsseterfjellet eller nordvestover gjennom Frydalen landskapsvernområde og inn i Rondane nasjonalpark så vil dette også kunne ha negative konsekvenser for villreinen. Dette var også et av argumentene for å kanalisere ferdselen langs en sti/sykkelløype rundt Furusjøen slik som beskrevet over.

Klager skriver også at han ikke kan se at dette berører vesentlig verneforskriftens § 3 punkt 1.1 som omhandler inngrep som vesentlig kan endre eller virke inn på landskapets art eller karakter, herunder oppføring av bygninger. Etter nasjonalparksforvalters syn, vil en femte bygning på denne eiendommen kunne være med å virke inn på landskapets karakter, selv om det i dette tilfelle er noe skog rundt eiendommen. Om dette i seg selv er en vesentlig innvirkning er mer vanskelig å definere.

I den opprinnelige søknaden søkte klager om å få sette opp et bygg på ca 2,5 m * 2,5 m. I klagen er dette redusert til 1,5 m * 1,5 m. I klagen står det også at det i de øvrige husene ikke er plass til dette strømanlegget. I følge klager er problemet at aggregatet må stå i samme rom som batteribanken (18 store batterier) og at dette både er plasskrevende og at det krever ekstra støyisolering for å skjerme omgivelsene for støy, da aggregatet starter med autostart ved behov.

Nasjonalparkforvalter mener at hvis strømanlegget er mulig å plassere på 1,5 m * 1,5 m, bør klager også kunne prioritere plass til dette innenfor dagens bebygde areal.

I regional plan for Rondane og Sølknkletten (vedtatt av klima- og miljødepartementet 17.09.13) er størstedelen av Frydalen landskapsvernområde (også klagers eiendom), samt store deler av Tjønnseterfjellet, definert som nasjonalt villreinområde med følgende beskrivelse:

Spesielt viktige områder for villrein. Det skal ikke etableres ny fritidsbebyggelse innenfor området. Ny utbygging eller andre tekniske inngrep som kan forringe nasjonalt villreinområde skal unngås... Det kan vurderes tilbygg, uthus og anneks på eksisterende godkjente bebygde fritidseiener dommer utenfor regulert felt. Søknader behandles som dispensasjon uansett størrelse på tiltaket, og det må foretas en konkret vurdering av hva som kan tillates innenfor rammen ut fra hensyn til villrein, bebyggelsens synbarhet og beliggenhet (snaufjell/skog), terreng, nærhet til vann og vassdrag og tilpasning til omkringliggende bebyggelse.

Nasjonalparkforvalters vurdering av retningslinjene i regional plan er at klager allerede har den type bygninger det her åpnes for, dvs både uthus og anneks, og at et nytt bygg heller ikke er i tråd med regional plan.

I bestemmelsene til arealdelen til Nord-Frons kommuneplan står det følgende om Frydalen:
I Frydalen landskapsvernområde er det særleg mange eksisterande fritidsbustader. Ombygging av og tilbygg til desse skal skje i tråd med Forskrift om vern av Frydalen landskapsvernområde av 24.10.2010 og reglane i Forvaltningsplan for Rondane, godkjend av Direktoratet for naturforvaltning i brev av 24.04.2009. Dette medfører slik arealavgrensing:

- *Maks bruttoareal etter at tilbygget er bygd er 70 m² (T-BRA).*
- *Arealet på det nye tilbygget skal ikkje utgjera meir enn 30% av arealet på hytta/fritidsbustaden på vernetidspunktet.*

I kommuneplanens punkt 4.2 Forbud mot utbygging av hytter i LNF-områda (LNF-1) står det at kommunen ikke ønsker at det skal bygges nye hytter i LNF-områder, men at det i deler av LNF-område fins en god del hytter som er bygd for flere år siden. *For flere av disse hyttene kan det være ønske om påbygg og modernisering. Dispensasjon for slik utbygging kan da bli gitt ut fra følgende retningslinjer: Dersom det blir gitt dispensasjon for utbygging av eksisterende hytteeigedommar i LNF-område, skal maks bruksareal pr tomt være på 110 m² (BRA = 110 m²).*

Dette viser at klager allerede har mer bebygd areal enn det som retningslinjene i kommuneplanen legger opp til i deler av LNF-områdene også utenfor verneområdene hvor det i utgangspunktet er mindre restriktivt enn inne i et verneområde.

Konklusjon

Hovedutfordringen i denne saken er at klager allerede har fire bygninger på eiendommen, fordelt på en hytte på 68 m², ett anneks på 25 m², ett uthus på 15 m² og et stabbur på 10 m². Til sammen utgjør dette et bebygd areal på 118 m², dvs 48 m² mer enn det maksimale bruksarealet som er lov å bygge i dag. Deler av både stabburet og uthuset med til sammen 25 m² bør kunne brukes til det omtalte strømanlegget, da dette kan få plass på 2,25 m².